

A golyó mozgása két részből tevődik össze: a vályúban történő csúszásból, ill. gördülésből, és az ezt követő ferde hajításból.

A ferde hajítás v_0 kezdősebességét az energiamegmaradás tételéből tudjuk kiszámítani. Két esetet különböztethetünk meg: a) a golyó és a vályú fala között nincs súrlódás, b) a golyó tapad a vályúhoz. Az a) esetben a golyó $mg(R - h - r \cos \alpha)$ helyzeti energia csökkenése $(1/2)mv_0^2$ kinetikai energiává alakul át, míg a b) esetben a mozgási energia mellett az $(1/2)\Theta\omega_0^2$ forgási energiát is fedezi. A gömb alak miatt a tehetetlenségi nyomaték $\Theta = (2/5)mr^2$, a vályú elhagyásakor a szögsebesség $\omega_0 = v_0/r$ (a tiszta, csúszásmentes gördülés miatt). Ezekből az a) esetben

$$(1a) \quad v_0 = \sqrt{2g(R - h - r \cos \alpha)},$$

a b) esetben

$$(1b) \quad v_0 = \sqrt{(10/7)g(R - h - r \cos \alpha)}$$

sebesség adódik. Ha a súrlódás nem olyan nagy, hogy a mozgás során végig tudja biztosítani a tapadás feltételét (ami az indításnál triviálisan teljesül), akkor a golyó megcsúszik, és kisebb forgási energiára tesz szert, mint $(1/2)\Theta\omega_0^2$. Ekkor mechanikai energia veszteség lép fel, és a v_0 végsebesség az (1a) és az (1b) egyenletekkel megadott értékek közé esik.

A ferde hajítás iránya a vályú megszakítási pontjában húzott érintővel egyezik meg:

$$(2) \quad \cos \alpha = \frac{R - h}{R}.$$

A repülés t ideig tart. Ez alatt vízszintes irányban $v_0 \cos \alpha$ sebességgel $s - (R - r) \sin \alpha$ utat tesz meg a test, függőleges irányban pedig $-h - r \cos \alpha + r$ utat tesz meg:

$$(3) \quad s - (R - r) \sin \alpha = v_0 t \cos \alpha,$$

$$(4) \quad -h - r \cos \alpha + r = v_0 t \sin \alpha - (1/2)gt^2.$$

A (3), (4) egyenletekből a kérdéses s távolság meghatározható. Ha $r \ll h$, akkor

$$(5) \quad s = R \sin \alpha + \frac{v_0^2 \cdot \sin 2\alpha}{2g} + v_0 \cos \alpha \sqrt{\frac{v_0^2 \sin^2 \alpha}{g^2} + \frac{2h}{g}},$$

ahol v_0 , ill. α az (1), (2) összefüggésekből számolható.

Ha a golyó a ferde hajítás során forog (ω_0 szögsebességgel), akkor az s távolság az (5)-beli értéknél a valóságban rövidebb lesz (Magnus-hatás, lásd pl. Budó: Kísérleti Fizika, I. kötet, 278. oldal).